

A büntetés végrehajtásának elhalasztása esetén a három hónapos határidő nem a kérelem előterjesztésétől, hanem az ítélet jogerőre emelkedésétől számít [Bv.tv. 39. § (2) bek. a) pont, Bv.tv. 44. § (2) bek.].

- [1] A járásbíróság a 2017. július 10. napján kelt végzésével az elítélt szabadságvesztés végrehajtásának elhalasztására irányuló kérelmét elutasította.
- [2] Az ügyész a végzést tudomásul vette.
- [3] Az elítélt és védője fellebbezést jelentettek be. Ennek indokaként a védő arra hivatkozott, hogy a járásbíróság tévesen döntött úgy, hogy a halasztás időtartamát az ítélet jogerőre emelkedésétől kell számítani, ugyanis a felhívott jogszabályok nem tartalmaznak ilyen korlátozást. Annak a ténynek, hogy a jogerőre emelkedéstől a jelentkezés előírt napjáig, azaz 2017. július 18-ig eltelt 3 hónap, nincs semmiféle joghatása. A Bv.tv. 39. § (1) bekezdésének normaszövegéből az következik, hogy a tanács elnöke a halasztás iránti kérelemnek ezen korlátozás nélkül mindaddig eleget tehet, amíg az elítélt a büntetés letöltését ténylegesen nem kezdi meg.
- [4] A megyei főügyészség átiratában a végzés helybenhagyását indítványozta.
- [5] A fellebbezés nem alapos.
- [6] A törvényszék a végzés indokolásában helytállóan hivatkozott arra, hogy a Bv.tv. 39. § (1) bekezdése szerinti halasztás 3 hónapos időtartamát az ítélet jogerőre emelkedésétől kell számítani.
- [7] A jogszabályi rendelkezések ezt így módon valóban nem fogalmazzák meg, de a törvényi szabályozásból ez logikailag kikövetkeztethető. Jelen esetben az ítélet jogerőre emelkedésével a szabadságvesztés büntetés 2017. április 11. napján végrehajthatóvá vált.
- [8] A Bv.tv. 44. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a halasztás engedélyezése iránti kérelemről, ha azt a terhelt az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően nyomban előterjesztette, az ügydöntő határozatot hozó bíróság dönt. Ekkor nyilvánvalóan a halasztás a jogerő napjától számít. Ugyanez vonatkozik a később előterjesztett kérelmekre is, mivel senki nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe azáltal, hogy csak azt követően terjeszti elő a halasztás iránti kérelmét, hogy a BVOP felhívja a szabadságvesztés megkezdésére.
- [9] A halasztás iránti kérelmet olyan időben kell előterjeszteni, hogy annak elintézésére a végrehajtása megkezdésére kitűzött időpont előtt még lehetőség legyen.
- [10] Ebben a kérdésben egyébként az állandósult bírói gyakorlat szintén ezt a szabályt munkálta ki. Következésképpen helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a határidő

2017. július 11. napján lejárt.

- [11] Tekintettel arra, hogy a BVOP ezen időponton túli dátumra adta meg a jelentkezési kötelezettség határnapját az elítélt számára, és a Bv.tv. 39. § (2) bekezdés a) pontjában írt feltételek fennállása sem állapítható meg, ezért a járásbíróság törvényesen döntött a kérelem elutasításáról.
- [12] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú végzést a Be. 371. § (1) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával helyes indokai okán helybenhagyta.

(Zalaegerszegi Törvényszék Beüf. 336/2017.)